

NIEUWSBRIEF

NR 11 MEI 2020 JUBBEGA – HOORNSTERZWAAG

Op 31 maart kwam Wybe Muziek (Wybe de Vries) optreden voor de bewoners van de Wenwearde. Wybe op het terras en de bewoners luisterden en keken toe van achter het raam. Ze hebben genoten. En werkelijk alle liedjes werden meegezongen. Foto aangeleverd door de Wenwearde.

In verband met Corona hebben wij ditmaal een aangepaste versie voor U van de Nieuwsbrief. Zonder agenda en activiteiten, maar wel met verhalen van misschien bekenden en onbekenden om vooral de mensen die aan huis zijn gekluisterd toch wat afleiding te bezorgen en iedereen leuk leesplezier te bieden.

Wij hopen dat het U allemaal goed gaat! Houd U aan de adviezen en voorschriften van het RIVM.

Mocht U hulp nodig zijn bij bijv. boodschappen, hond uitlaten of medicijnen halen, schroom niet om contact op te nemen voor Uzelf of iemand anders.

Dit kan via Caleidoscoop 0513-62 90 90 of mail

naar info@caleidoscoopheerenveen.nl Zij brengen U in contact met de juiste persoon.

Ze zijn van maandag t/m donderdag bereikbaar tussen 09.00 en 13.00 uur

Meer info vindt U op www.caleidoscoopheerenveen.nl/corona

Ook kunt U contact opnemen met het OWG,

mail of bel naar Piet Hulshof, piwihu@gmail.com en tel. 0516-84 20 78.

Jubbega het toneeldorp van Friesland heeft een droom

Generaties lang hebben de vier toneelverenigingen en het Sinterklaassprookje hun eigen uitvoeringen in het dorpscafé De Alde Slûs gehouden met elke keer volle zalen.

Helaas is het bekende dorpscafé gesloten en daarmee zitten de toneelverenigingen met een groot probleem. In oktober dit jaar beginnen weer de uitvoeringen die tot in februari volgend jaar 2021 doorlopen. De verenigingen vertegenwoordigd door Ferdivedaasje Jobbegea zijn in gesprek gegaan met het bestuur van MFG De Kompenije om te zien of het gebouw van de MFG mogelijkheden bied voor een theatervoorziening.

MFG de Kompenije is immers van de gemeenschap en vele verenigingen voor sport en ontspanning maken hier al gebruik van. In eerste instantie gaan wij nu voor een semi permanente oplossing en het droomscenario is een permanente theatervoorziening in MFG De Kompenije.

Om een toneelvoorziening te realiseren die voldoet aan alle eisen zijn er nog flink wat obstakels die moeten worden weggewerkt. Er wordt door alle partijen hard gewerkt achter de bekende schermen om de toekomst van het toneel Jubbega-Hoornsterzwaag veilig te stellen. De gesprekken verlopen tot nu toe positief, alle neuzen staan dezelfde kant op. Zodra er meer nieuws is zullen wij u hierover berichten. Bestuur Ferdivedaasje Jobbegea en MFG De Kompenije

TRUDY, SIEPIE EN IMMIE TIJDENS DE O&O TONEEL UITVOERING IN 2018

In ferhaal skreaun troch Jappie de Vries

It rint alwer tsjin de peaske, en eartiids krigen wy dan nije klean, hjoed de dei gebeurt dat net mear, men hellet as bestelle no klean wanear it hun útkomt.

Ik sil jo sizze die nije klean wiene foar my in wiere ramp, spikerbroeken wienen d'r foar bern einliks net, dus krigen jo in terlenka broekje oan, en jokje, jokje! Dan wienen je bliid dat je jûns de pyjama wer oankrigen. By die broek kaam dan in kreas bûsgroentsje en in bypassend spencerke, en om it gehiel kompleet te meitsjen in breiden strikje, en fansels in pear nije skuon.

En dit moest dan alle sneinen oan, dit wienen dan jo sneinske klean sa as se dat doe neamden, en dermei wienen jo fuort oan hannen en fuoten bûn. Jo mochten hielendal neat mear, net bûten boartsje, net yn't hok as op jo âlde fyts om race, want stel jo foar dat die rot klean smoarch waarden as stikken gongen. Jo mochten wier hielendal neat, ja op sneintemoarn nei omke en muoike te kofjedrinken, en dan sieten jo dêr as in oanklaaide aap op de bank.

No wienen omke en muoike poerbeste minsken en jo hienen dêr in best plak hjer, dêr net fan, mar in hiele moarn stil sitte, en dy broek jokje, jokje, jokje!

len ding skeelde, omke koe machtich moai fertelle, faaks oer eartiids, oer tsjoenderij en dûveldrek, oer de oarloch, as oer de wyte geit, sa waard in sekere Hinderik neamd, die in poerlike hûn piepjend fuortkrûpe liet troch dat bist allinnich mar oan te sjen. Ik hong sa'n sneintemoarn dan oan syn lippen en seach alles wat omke fertelde sa foar myn eagen gebeuren, sels it jokjen waard dan in stik minder slim.

No is it wer snein, en no sit ik wer yn'e krease klean op'e bank. Myn wurkbroek en myn trainingsbroek sitte yn'e wasmasjiene, en dus moest ik myn krease klean mar even oandwaan fan'e frou, it wie even net oars. Mar ik wurd no angstfallich troch har yn quarantaine holden omdat se spoekbenaud is dat ik it yn'e holle krij om mar ris even wat skjinne oalje yn de auto te smiten, as dat ik dêr op'e rêch ûnder lizzen gean om te sjen as de útlaat hjir en dêr ek lekt.

Dêrom sit ik mar wat foar de televiesje, en knits de kanalen mar wat by del, der is hast oars neat op as nijs en weetjes oer dat ferskrikkelikke coronavirus.

Earst hienen wy de stikstofcrisis en no it coronavirus en Mark Rutte is de man die dit allegear yn goeie banen liede moat. En steeds mear krij ik de yndruk dat hy hjir mei folle teugen fan genietet. It mantsje dat doe er noch op skoale siet, op syn minst twaris wiiks mei in stikken briltsje thûskaam omdat er wer in wân op'e bealch hân hie fan in lyts famke, wie earst de baas oer alle boeren en no sels baas oer hiel Nederlân. Hy mei no beslisse oer in totale lockdown, as net.

Foar myn gefoel besiket er dit sa lang mogelijk te rekken om sa lang mogelijk te genietsjen, om dan de skiednisboeken yn te gean as de man dy hiel Nederlân plat lein hat.

Ik rin nei de bykeuken om even in sjekje te smoken, en in koartseftig âlvestêdetochtgefoel beslûpt my, ik bin bang, dat as ik foar de televiesje sit, die Rutte hjoed as moarn breedút laitsjend yn bild komt en ropt :

" IT GIET OAN !!!"

Ik woe wol dat myn wurkbroek droech wie.

Er is inmiddels een speciaal YouTube kanaal met overdenkingen van de twee predikanten van de Oosthoekgemeenten Katlijk-Mildam, Oude- en Nieuwe Horne en Jubbega-Hoornsterzwaag.

Op www.kerkjubbege.nl vind U meer info en ook de link naar het YouTube kanaal.

Zelf zoeken kan natuurlijk ook. Zoek naar: Meditatie van ds. Piet Hulshof over Matteüs 28: 20 op het YouTube Kanaal en dan komt U vanzelf bij het filmpje.

De ooievaars en meeuwen pikken een graantje mee, terwijl boer Houwing zijn land bewerkt met de tractor in Hoornsterzwaag.

"Momenten die er toe doen". Twee (Corona) weken uit het leven van uitvaartbegeleider Anja de Roos.

En dan zijn we drie weken verder...

We waanden ons zo veilig, wat kon ons gebeuren. En dan, zomaar ineens, ligt ons onbezorgde leven overhoop.

Patsboem, een indringer bestormt ons veilige fort. Corona! Grote onzekerheid en hamsterwoede slaan toe.

Bezorgdheid over de gezondheid is overal voelbaar aanwezig. Alles wat zo gewoon leek, is ineens bijzonder.

Elkaar geen hand meer geven, niet meer knuffelen en 1.5 meter afstand van elkaar houden, dat zijn nu de maatregelen om verspreiding van dit virus te voorkomen. In ons dagelijkse leven is dat al lastig. Want die gewone knuffel geeft ons juist warmte. Die arm om ons heen is ons tot troost in onzekere dagen als deze.

Warmte en verbondenheid, we hebben er allemaal behoefte aan.

Maar stel je eens voor, dat je in deze tijd één van je geliefden verliest. Dat niemand je in deze meest verdrietige tijd in je leven mag omarmen. Terwijl je juist nu die knuffel en die arm om je heen, meer dan ooit tevoren, zo hard nodig bent. En dan ook nog een afscheidsplichtigheid met maar maximaal 30 personen. Plotseling sta je voor het feit, je moet het maar even doen! Afgelopen weken mocht ik meerdere gezinnen begeleiden. Afscheidsweken waarin we anders moesten denken, anders moesten doen, inleven, switchen, creatief zijn en het geheel in een andere vorm gieten.

Er was teleurstelling, er was verdriet, er was onmacht, maar bovenal ook rust. Rust omdat de naaste betrokkenen zich konden toespitsen op het afscheid nemen van hun geliefde. Zonder zich hierbij zorgen te maken over de ander.

Met elkaar slaagden we er afgelopen weken in om een warme afscheidsweken met het juiste gevoel te creëren.

Met vooral veel aandacht voor de momenten die er werkelijk toe doen. Een afscheid met, ook al had men dit misschien van tevoren anders voor ogen, een juiste beleving. En dat is alles wat er toe doet; het gevoel dat het afscheid mooi, waardig en eerbiedig was. In deze tijd is het nog meer dan anders, belangrijk om in mogelijkheden te denken in plaats van beperkingen. Laten we dit, ondanks de maatregelen, vooral met z'n allen doen.

Er voor elkaar zijn, elkaar steunen en helpen waar nodig.

Waarmte

Ik winskje jim yn swiere tiiden
in soad moaie momenten ta
Famylje dyt je hart ferwarmet
freonen wér je echt wat an ha

Minsken dyt jim witte litte
jim stean hjiryn echt net allinich
Wellicht wurd dan in tsjustere dei
dochs noch in bytsje sinnich.

Minsken dyt as stjerren strale
mei in fonkelende kracht
sokke minsken dyt jim bystean
yn it donker fan de nacht

Dat is wat ik elts tawinskje
yn dizze angstige ware tiid
leafde, waarmte, en hulp
by dizze te befechtsjen strúid

In gedicht fan Ria Bron Landstra

alle schoolgaande kinderen moeten nu zelfstandig en thuis aan de slag

het speenkruid staat weer in bloei langs de 1e wijk in Jubbega

overal zie je beren voor de ramen, zodat de kleine kinderen op berenjacht kunnen

Zondag 15 maart *Dagboek van Sjet Postma, werkzaam in ziekenhuis Tjongerschans*

De zon schijnt, ik ben onrustig dus werk ik in de tuin. Verstand op nul en wroeten in de modder helpt enorm tegen onrust. Al dagenlang ontvang ik mails en berichtjes vanuit het ziekenhuis. Onze behandelafdeling wordt een corona triage unit. Een spoedeisende hulp afdeling voor corona patiënten.

Mijn telefoon piept weer en met het modder nog aan mijn handen open ik de mail. Er zijn bergen verzet de afgelopen dagen lees ik. In een weekend tijd is de corona triage unit (CTU) uit de grond gestampt. Wat het precies gaat betekenen voor ons gaan we een dag later horen. We worden voor dag en dauw verwacht voor een briefing. Het rooster is alvast bijgevoegd. Ik ontdek dat ons team is opgesplitst in behandelteam en corona team en ik hoor bij het tweede.

Diezelfde avond onder het genot van een wijntje zeg ik tegen Sjoerd, mijn man dat het voelt alsof ik word uitgezonden naar een oorlogsgebied. Aan de ene kant maakt het me strijdlustig en geeft het een trots gevoel, ik kan tenminste helpen. Aan de andere kant maakt het me doodsbang, wat gaan we zien en kunnen we dit aan. Hij begrijpt het, hij werkt bij Defensie. Ik slaap onrustig.

Maandag 16 maart

Gespannen onderga ik de briefing. De CTU ziet er indrukwekkend uit. Ons werkrooster en taken ook. Ik ontdek dat de gevoelens van gister, strijdlustig maar bang ook bij mijn collegae bestaan. Er zijn veel vragen en onzekerheden. Wat betekent dit voor thuis, moeten we in quarantaine? Zijn we wel bevoegd en bekwaam? Het gevoel van samen de schouders eronder overheerst en zo duiken we het diepe in. Weer slaap ik onrustig.

Dinsdag 17 maart

Nog even koffie drinken bij mijn schoonouders (risicogroep). De rest van de dag zit ik bij mijn Mem. Zij heeft sinds de dood van Heit, eind januari, 24 uren zorg van ons nodig. Mijn broer en zus gaan liefdevol mijn mantelzorguren overnemen want ook bij haar mag ik een poosje niet komen. Tussendoor verstuur ik mails en appjes naar de cliënten en sporters van mijn eigen bedrijfje LEF! gewichtscoaching&sport. Ik cancel alle sportlessen en consulten. Meer en meer komt het besef van de ernst van corona. Ik kan er wederom niet van slapen.

Woensdag 18 maart

Mijn eerste avonddienst op de CTU. De afgelopen dagen heb ik het protocol uit mijn hoofd geleerd dus ik ben er klaar voor. We werken met een team van 2 verpleegkundigen, een spoed eisende hulp verpleegkundige en een arts. We zitten aan ons eerste kopje koffie wanneer de eerste patiënt wordt aangekondigd. Ik, de arts en mijn collega van de spoed eisende hulp gaan ons alvast omkleden; schort, handschoenen, spatbril, haarnetje en mondkapje. Mijn andere collega blijft in het "schone gedeelte" en is runner. Zij brengt ons wat we nodig hebben en regelt de onderzoeken.

De patiënt is jong en vitaal maar heeft koorts en is benauwd. Hij heeft de voor corona specifieke droge hoest. Is met zijn familie op vakantie in Spanje geweest. Een simpele optelsom van $1+1=2$. Wat mij het meest raakt is zijn angst en dat ga ik diezelfde avond nog veel vaker zien. We stellen hem gerust, leggen hem aan de monitor, tappen bloed af, maken een longfoto en een hartfilmpje. Daarna volgt een keel- en neuskeek. Dan moeten we wachten op uitslagen en verlaten we de kamer nadat we al ons beschermend materiaal hebben uitgetrokken en weggegooid.

Gedurende de avond ontvangen we nog 5 patiënten waaronder een kindje van 7. Daar had ik nog helemaal niet bij stilgestaan dat er ook kindjes kunnen komen. Het meisje is ziek en heeft pijn. Ze moet een mondkapje op, dat moet elke patiënt die bij ons binnenkomt. Wij kleden ons weer om en ineens besef ik me dat we haar alleen kunnen geruststellen met onze stem en onze ogen. Voor de rest zien wij er voor een kind natuurlijk erg angstaanjagend uit. Ook kunnen we haar niet geruststellen door haar aan te raken want dat mag zo min mogelijk en moeten we haar pijn doen met een infuus en bloed prikken. Wat heb ik een medelijden met dit meisje. Gelukkig heeft ze een stoere sterke papa bij wie ze op schoot mag zitten en die haar beschermd.

Mijn dienst is om 23:15 uur afgelopen maar ik ben pas 2 uur 's nachts thuis. Het laatste half uur ben ik ter geruststelling, compleet in beschermende kleding, naast een demente mevrouw gaan zitten. Ze was zo bang, had geen familie bij zich en begreep niet waarom ze zo alleen moest liggen en waarom wij er zo angstaanjagend uit zagen. Dit was aan haar ook niet uit te leggen dus heb ik haar lekker ingestopt, het licht maar een beetje gedimd en ben ik gaan praten totdat ze in slaap viel.

Thuis neem ik, nadat ik aan alle hygiëne eisen heb voldaan (kleding meteen in de was, douchen, en alles wat ik heb aangeraakt voor het douchen ontsmetten) een goed glas wijn. Mijn eerste dienst. Wat een indrukken, wat een teamwork en wat een goed gevoel. We zijn voorbereid, kom maar op met die corona. Ik val als een blok in slaap.

*de jongen mag naar huis met quarantaine regels

*het meisje van 7 jaar wordt opgenomen maar is niet corona positief en mag weer snel naar huis

*de oude vrouw wordt opgenomen, is ook corona negatief en na een week opgeknapt

Sjet haar dagboek blijven volgen?! Kijk op www.jubbega-hoornsterzwaag.nl!